

Frostating lagmannsretts dom av 14. oktober 2021 (LF-2021-33917) og Eidsivating lagmannsretts dom av 16. mars 2018 (LE-2017-130542) gjaldt begge saker om uaktsom kjøring og uaktsom forvoldelse av død. Den førstnevnte endte med frifinnelse, mens den andre endte med domfellelse. Les begge dommene. De er vedlagt og de finnes på Lovdata.

1. *Redegjør kort for sakenes rettsfakta.*

I premissene til Frostating lagmannsretts dom heter det:

«Det kan [...] hevdes at det er vanlig å føle seg trøtt før man sovner, jf. LE-2017-130542. Det kan også hevdes at det statistisk skjer oftere at man merker trøttheten før man sovner, enn at søvnen kommer plutselig, jf. LA-2018-7393. Slik lagmannsretten i vår sak ser det, gjelder dette neppe alltid. Det er ikke mulig å trekke noen slutninger fra slike alminnelige erfaringer og til det enkelte tilfellet, som må vurderes konkret.»

2. *Utdyp med bruk av bevisteoretisk terminologi hva som kan være ment med siste setning.*

Videre heter det i premissene til Frostating lagmannsretts dom:

«A tilbakeviser at han på noe tidspunkt følte seg trøtt da han kjørte. I politiavhør 4. september 2019 sa han at han hadde følt seg opplagt og at det ikke var noen grunn til at han skulle være trøtt på ulykkesdagen. I ankeforhandlingen gjentok han dette.

D arbeidet med en båt i sjøkanten like ved ulykkesstedet da sammenstøtet skjedde. I politiavhør 6. januar 2020 sa han at han mente å huske at A på stedet hadde fortalt at han hadde sovet dårlig natten i forvegen og vært trøtt. Dette kunne muligens henge sammen med at A gledet seg til å hente sin nye bil i Oslo og at han var spent på grunn av dette.

Lagmannsretten finner det vanskelig å vektlegge Ds forklaring om hva A fortalte ham på stedet. For det første erkjente D selv i politiavhøret at det han sa måtte «tas med en klype salt» siden det hadde gått lang tid siden ulykken. For det andre har han i ettertid engasjert seg i saken på en måte som må tas i betraktning, og som skaper en reell og praktisk tvil om både enkelthetene og det store bildet i forklaringen hans. Han sendte en lengre tekstmelding 16. juli 2021 til As far, som han ikke kjenner fra før. I tekstmeldingen rådet han A til å trekke anken og ta straffen, og han mente at tingrettens dom var mild overfor A.»

3. *Utdyp med bruk av bevisteoretisk og vitnepsykologisk terminologi hvorfor det er «vanskelig å vektlegge Ds forklaring».*

I premissene til Eidsivating lagmannsretts dom heter det:

«Som årsak til at tiltalte kom over i motsatt kjørefelt gjenstår i praksis to muligheter; enten at han rettet oppmerksomheten mot andre forhold enn selve kjøringen eller at han sovnet bak rattet. På bakgrunn av bilens kjøremønster finner lagmannsretten det siste alternativet mest sannsynlig. Det er imidlertid ikke nødvendig å ta stilling til om den manglende oppmerksomheten skyldes at tiltalte sovnet eller rettet oppmerksomheten mot andre forhold enn selve kjøringen, idet begge

forhold etter omstendighetene er tilstrekkelig til å konstatere uaktsomhet etter straffeloven § 280.

Lagmannsretten bemerker at dersom det legges til grunn at årsaken til at tiltalte kom over i feil kjørefelt var at han sovnet, vil han normalt anses for å ha handlet uaktsomt. Det vises til det som ovenfor er gjengitt fra forarbeidene. Det skal imidlertid foretas en konkret vurdering av om det var uaktsomt av tiltalte å sovne bak rattet. Spørsmålet er om tiltalte har gjort det som kreves for å unngå å sovne. Lagmannsretten legger til grunn at det normale er at man føler seg trett før man sovner. Det foreligger ingen opplysninger om sykdom eller andre forhold som kan indikere at tiltalte lider av noen søvnsykdommer som tilsier at han plutselig og uventet kan sovne under føring av bil. En bilfører må avstå fra å kjøre når han blir trett. I en slik situasjon plikter han å stoppe og hvile før han kjører videre, og det er uaktsomt å fortsette å kjøre i en slik tilstand.

Dersom det legges til grunn at tiltalte ikke sovnet, har han etter lagmannsrettens vurdering likevel handlet uaktsomt, tatt i betraktning at han på en hovedvei med møtende trafikk var så uoppmerksom at han over en viss strekning kom over i feil kjørefelt og forårsaket sammenstøt med to møtende biler. Å holde bilen i eget kjørefelt er et av de mest grunnleggende kravene til bilførere idet brudd på denne plikten lett vil føre til alvorlige ulykker. Det er ikke snakk om et øyeblikks uoppmerksomhet eller feilfordeling av oppmerksomheten i et komplisert trafikkbilde.

Lagmannsretten finner det videre klart at når det kan bebreides tiltalte som uaktsomt at han kom over i motsatt kjørefelt, har han også opptrådt uaktsomt ved ikke å ha regnet med muligheten for at kjøringen kunne ende med betydelig skade på kropp eller helse. Det foreligger årsakssammenheng mellom uaktsomheten og skaden. Tiltalte blir etter dette å dømme for overtredelse av straffeloven § 280.»

4. *Hvilken av de tre bevisteoriene som presenteres i Kolflaaths bok Bevisbedømmelse i praksis synes du er mest dekkende for fremstillingen i det første avsnittet? Gi en kort begrunnelse for svaret.*
5. *Forklar hvorfor Eidsivating lagmannsrett mener det strafferettslige beviskravet kan innfris selv om et bestemt hendelsesforløp ikke er hevet utover enhver rimelig tvil. Vurder selv om beviskravet kan innfris på denne måten.*
6. *Diskuter om premissene i Eidsivating lagmannsretts dom gir uttrykk for en reell bevisvurdering.*
7. *Klargjør hva som skiller den samlede fremstillingen av de faktiske forholdene i Frostatings dom fra den samlede fremstillingen av de faktiske forholdene i Eidsivating dom med bruk bevisteorier fra Kolflaaths bok og øvrig bevisteoretisk terminologi.*

1 JUS5501 Eksamen H21

Skriv ditt svar her

Format | **B** | *I* | U | x_2 | x^2 | I_x | | | | | | | | Ω | | | Σ |

Words: 0

Maks poeng: 0